AREOPAG
ZIEMSKI ZATORSKI,

Od kilku dziesiąt lat zálimitowány

Przez Nayiaśnieyszego KROLA JmCi Polskiego

STANISŁAWA AUGUSTA

PANA MIŁOSCIWEGO

do swoiey pory

PRZYWROCONY

Przy licznym Kongressie pod czas Reassumpcyi Sądow R. P. 1765. Dniá 20. Miesiącá Wrześniá w Kościele Fárnym Zatorskim Zgromádzonemu Godnemu Auditorowi, Kazaniem od X. Antoniego Másłowskiego Głąmbowskiego Plebaná.

OGŁOSZONY.

A ná większy zaszczyt Przeświętnych Xięstw Zatorskiego y Oświecimskiego.

Jáśnie Wielmożnemu Jmći Pánu ADAMOWI *z Pissarzowić* PISSARZOWSKIEMU Sędziemu Ziemskiemu Zatorskiemu, y Oświecimskiemu Staroście Dzwinogrodzkiemu z głęboką submissyą.

KONSEKROWANY.

Zá pozwoleniem záś Zwierzchności Duchowney do Druku

PODANY.

Roku Páńskiego 1766.

W KRAKOWIE
w Drukárni Seminarium Biskupiego Akádemickiego.

Ná HERBOWNY KLEYNOT

Prześwietnego PISSARZOWSKICH Domu

Dom PISSARZOWSKICH Koniem Herb ſwoy pieczętuie
Dlá tegoſz ſię też wſzędzie męznie pokazuie.
Doiezdzá prętkim biegem wyſokich Godnośći,
Y Los wſzelkiey Fortuny w tym że Domu Gośći.
Aże ſię PISSARZOWSCY łączą z Jaklinſkiemi,
Ktorzy ſię Kopiiami ſzezycą Herbownemi.
Dobra ztąd ieſt otucha, że Koń y Oręże,
PISSARZOWSKICH zámieniać będą w Dzielne Męże.
Więc iuż Orle Sarmacki nie trworż daley Sobą,
Przy tych Herbownych Domach ſzczęśćie będzie z Tobą.
Nieboy ſię byś w Marſowym Polu miał Szwankować,
Bo Koń y te Kopie będą cię Salwować.

Thema. Reſtituam Judices tuos, ut fuerunt prius & Conſiliarios tuos ſicut antiquitùs poſt hac vocaberis Civitas Juſti Urbs fidelis Jſaiæ 1mò Cap.

Mam Wam czego powinſzowáć Prześwietne Xięſtwá ZATORSKIE, y OSWIECIMSKIE, y tuteyſze Przesławne Miáſto Zator, że Bog naywyżſzy, co niegdyś przez Proroká ſwego powiedział do Miaſtá Jeruzalem: *Reſtituam Judices tuos ut fuerunt prius &c.* to ſámym ſkutkiem z dobroci ſwoiey Boſkiey teraz tu ziścił, y wypełnił, kiedy po ták długo zagrzebáney w niepámięci Spráwiedliwości

 pokil-

pokilká dzieśiątney Sądow Ziemſkich tuteyſzych limitácyi ſprowidował Wam reaſſumpcyą onychże, á z prowidował z Łáſki Nayiáśnieyſzego KROLA Jmci STANISŁAWA AUGUSTA teraz ſzczęśliwie w Oyczyznie Náſzey pánuiącego Páná Miłościwego, Paná takiego o ktorym ſię może powiedzieć że *Caput Ejus Aurum optimum Cant:* 5. Głowa Jego złota nie tylko z tąd że ſię ſtałá być gödną Korony, ále bárdziey z tąd że má uſtáwiczne ſtaránie, y pieczołowánie o Oyczyznie ſwoiey. *Labia ejus diſtillantia myrrham primam.* Uſtá Jego iako lilia nie tylko z tąd że z nich miodopłynne idą ſłowá, ále bárdziey z tąd że zdrowe rády Dobru Poſpolitemu daią. *Manus ejus tornatiles aureæ plenæ hyacinthis.* Ręce iego złotem toczone pełne drogich kamieni hyacinthowych, nie tylko z tąd że *Virgam directionis* Berło Krolewſkie piaſtuią, y chlebá *bene merentibus* z Stołu ſwoiego udzielaią, ále bárdziey z tąd że gotowe ná odſiecz dáć repreſſalia zá cáłość Kroleſtwá ſwoiego. Pierſi Jego iako ſłoniowá kość nie oſzácowánego waloru wyſádzone Száfirámi

firámi, nie tylko z tąd że ie Páludáment zdobi Krolewſki, ále bárdziey z tąd że O- tworem ſtoią nadſtáwić ſię wſzelkim impe- tom nieprzyiacielſkim zá Kośćioł Chryſtu- ſow, zá Wiárę S. Kátolicką, zá Dobro Rze- czypoſpolitey, y gotowe w przypadkách Oycowſki ſwoy káždemu ſwiadczyć affekt *Crura illius columnæ marmoreæ, quæ fundatæ ſunt ſuper bases aureas.* Nogi iego Páńſkie iako Filary iakie nieprzełamane, y ták po- tężne iáko marmur: nie tylko ztąd że ſię ná Maieſtacie wſpieraią, ále więcey ztąd, że nie uſtannie chodzą y fátyguią ſię około cáłośći, y Obrony Krolewſtwá Sármáckie- go. Poſtáć Oſoby Jego tak zacná że ſię może iey to przypiſać. *Species ejus ut Li- bani oletus ut Cedri.* Zgoła ták BOG Nay- wyżſzy wewſzyſtkich cnotách, y przymio- tách uregàlizował, y ukwálifikował Nay- iáśnieyſzego tego Páná Miłośćiwego że ſię może to Onim powiedzieć, co Sámuel Pro- rok mowił o Krolu Saulu 1. *Reg*: 10. *Cap. Certè videtis quem elegit Dominus, quoniam non ſit ſimilis illi in omni Populo.* A zátym ieſt zá co Bogu Naywyżſzemu iáko naypo-

kor-

kornieyſze dzięki czynić, modły y ſuppliki oddawáć że zágrzebioną y umorzoną ſpráwiedliwość Sądow Ziemſkich wſkrzeſił, y poſtáwił ná Nogi, á to zá Uſilnym ſtárániem, y pieczołowániem Jáśnie Wielmożnego Jm̃ci Paná JOZEFA ná Jaſienney JAKLINSKIEGO Kaſztelaná Oświecimſkiego Godnego Senatora, Innych WW. Tych Przeświętnych Xięſtw Dygnitarzow y Urzędnikow ktorym ſię to elogium przypiſáć może *Nati natorũ tũ qui naſcentur ab Ipſis. Plurima magnanimũ trudent per ſæcula nomen.* Możecie teraz Przeświętne Xięſtwa ſzczycić ſię przed Swiátem Polſkim y záwołáć z Pſalm: *Hæc dies quam fecit Dnꝯ exultemꝯ & lætemur in ea*, Kiedy widzicie ſobie przywrocony Parlament, Ziemſtwo otworzone, możecie ſobie powinſzowáć kiedy, macie ták Godnych Parentelatow ſwoich do tychże funkcyi prokreowánych, iáko to Jáśnie W. Jmći Paná ADAMA *de Piſſarzowice* PISSARZOWSKIEGO Sędziego teráźnieyſzego Ziemſkiego Zatorſkiego Stároſtę Dzwinogrodzkiego, ktory ná ſwoim Herbownym końiu przez cnoty y zaſługi nád

wielu

wielu innych nietylko Laſki Marſzał-kowſkiey w Trybunale Koronnym, y Woyſtwá w przeświętnych Xięſtwách tuteyſzych, nie tylko Starościńſkiey Godności, y w Podolſkich Kraiach dopędził; ále też emuluiąc niegdyś z Wielmożnym JANEM PISSARZOWSKIM Sędzią Ziemſkim Zatorſkim, á Umiłowánym Prápradziadem ſwoim ná Jego mieyſce náſtąpił ták że ſię o nim może mowić. *Conſumatus in brevi explevit tempora multa. Sap. 5. C.* Macie powtore W. Jmći Paná TOMASZA *ná Jaſienney* JAKLINSKIEGO Podſędká teráźnieyſzego Ziemſkiego Burgrabię Krákowſkiego, ktorego Herbowne Groty, ták zrániły ſercá Wáſze affektem, zeście Go bydź godnym tey funkcyi ogłoſili, ták że o Herbownych Jego Grotach może mowić co Pſalm: 119. Cytaryzant Páńſki głoſi. *Sagittæ potentis acutæ*, Macie potrzecie Wielmożnego Jmći Paná JOZEFA RUDNICKIEGO Piſarzá teráźnieyſzego Ziemſkiego, Regentá Grodzkiego Krákowſkiego, y Sędziego Grodzkiego, Siewierſkiego,

kto-

ktorego Herbòwny Nałęcz ták wotá Wáſze przyłączył y przywiązał do ſiebie, zeście mu (*ad notanda indelibili charactere Acta Veſtra*) pioro w rękę dali. Wielki to los Fortuny Was potkał kiedy tę reaſſumpcyą Ziemſtwá Wielmozny y Przewielebny Jmć X. JAN BYLINA Kánonik Chełmſki Proboſzcz Choczyńſki Godny Solemnizant dziſieyſzy ſtraſzną Ofiarą Boſką do tych Prześwietnych Xięſtw introdukuiąc inkorporuie, y powagą ſwoią Kápłańſką benedykuie; mogę teraz mowić do Was Prześwietne Xięſtwá y do ciebie Miáſto Zator *Poſt hac vocaberis Civitas juſti Urbs fidelis.* Zle było w Jeruzalem ták záwołánym Mieście że nie było Sędziego ktoryby był roſtrzygał y uſpokáiał litygia Ludzkie, że áż ſam Bog przez Proroká ſwego żalił ſię nád tym Miaſtem *Jeremiæ 5. C. Circuite vias an inveniatis Virum facientem Judicium, & quærentem fidem & propitius ero &c.* Obiezcie drogi Jeruzalem, á patrzaycie, y przypátruycie ſię y ſzukaycie po ulicách Jego, ieżli naydziecie Mężá czyniącego Sąd

y ſzu-

y ſzukaiącego práwdy, á będę miłościw. Wielkie to *jugũm* y obligacyą Bog ſam w kładá ná Sędziow mowiąc *Iſaiæ 1. c. Quærite Judicium, ſubvenite oppreſſo, judicate pupillo defendite viduam &c.* Szukaycie Sądu pomagáycie uciśnionemu, ſądzcie ſierocie, brońcie wdowy, á przydzcie uſkarzáycie ſię ná mnie mowi Pan. Będąli grzechy wáſze iáko ſzarłát, wybielone iáko śnieg, á ieźli będą czerwone iáko czerwiec iáko báwełná też pobieleią. Będziecieli chcieć á mnie ſłucháć, dobr ziemie będziecie pożywáć, á ieżeli ku gniewliwości poruſzycie, miecz was pozrze poty ſą Słowá Boſkie; ktore przez Proroká Jzaiaſzá zamowił. Cięſzká to y ſtráſzna obligacyá Sędziow, ále iák do znoſzeniá przykrá, ták też *per conſequens* náder godna, y zacná. Więc iá iáko Idyotá Wieyſki nie znaiąc ſię bydź żdolnym do ták godnego Audytorá co mowić, tego tylko ſię zdeprekácyą ſolemną poważę gdy powiem że powagá y Jurysdykcyá Sędziow prerogatywámi ſwemi przewyżſzá, y celuie inſze godności ná świecie. Cokolwiek mowić będę, będzie to ná więkſzą Część y

 chwá-

chwałę Twoię ktory ná Ogromney tęczy cały świát przydzieſz Sądzić. *Judex Vivorum, & mortuorum* Chryſte JEZU zá Twoią wielowładną interpozycyą Mátko Sędziego Bogá Przenaydoſtoynieyſzá Niepokalánie Poczętá MARYA Pánno. Ciebie Wielmożny Solemnizancie dziſieyſzy o benedykcyą upraſzám. Poważne y pobożne Audytoryum onietęſkliwą àttencyą proſzę.

Zebym niebáwił długą morálizacyą biorę náyprzod zá Argument propozycyi odemnie żałozoney. Krolá Jzraelſkiego Dáwidá ktory táką do Bogá wnoſi poſtulacyą *Pſalm. 71. Deus Judicium tuum Regi da, & juſtitiam tuam filio Regis.* Czemu dlá Bogá ten kochanek Boſki będąc ſám Monárchą, y Krolem nieproſi P. Bogá o bogáctwá *Deus divitias da?* czemu nie proſi o honor, áni o Potencyą *Deus Honorem, Deus potentiam da?* czemu nie mowi po proſtu *Deus judicium Regi dą*, ále dokłádá *Deus judicium tuum Regi da.* Nie inſza racyá tylko że iako Sąd Bogu ſámemu ile naygodnieyſzemu Pánu przynależy y przyſtoi, y ieſt to *attributum* Boſkie, Boſká właſność ſądzić lud

ſwoy

ſwoy ſtworzenie ſwoie; á ponieważ ſám Bog tę włáſność ſwoie delegował Krolowi kàżdemu, iáko to ſię pokázuie z Pſalmiſty Páńſkiego, gdy otę ſame jurysdykcyą Páná Bogá proſił. *Deus judicium tuum Regi da, & juſtitiam tuam filio Regis*, toć ztąd káżdy wnieść, y poznáć może że jurysdykcyá Sądow od Bogá delegowaná Krolom, od Krolow záś ſubdelegowáná Sędziom iáko *vice-Regia Poteſtas*, prerogatywámi ſwoiemi, y zacnośćią inſze przewyżſzá, y celuie ná Swiecie Godności z tym ieſzcze pretextem, że káżdy Sędzia maiący władzą przyprowadzáć do exekucyi ſpráwiedliwość, nażywá ſię *Filius Regis* iákoby Syn Krolewſki, bo táką prozbę wnoſił Pſalmiſtá: Day ſąd Twoy Krolowi, á ſprawiedliwość twoię Synowi Krolewſkiemu, to ieſt Sędziemu *Regum 3. Cap. 3.* Zoſtáwſzy Krolem Salomon po Oycu ſwoim Dáwidzie pokázuie mu ſię Pán Bog weśnie mowiąc do niego *poſtula quod vis ut dem Tibi*, áż Salomon nieznaiąc ſię zdolnym, y ſpoſobnym do rządow y do ſądow Krolewſkich, tákę ſupplikę do Bogá czyni, *Dabis ergo ſervo*

 tuo

tuo cor decile ut populum tuum judicare possit & discernere inter bonum & malum, A záwiodłże się ná swoiey imprezie Sálomon? bynaymniey, y owszem tą pokorną Modlitwą że omądrość prosił (ktorá się powinná w Krolách y Sędziach znáydowáć) wielce ukontentowáł Paná iáko literá Pańska mowi. *Placuit ergo sermo coram Domino, quod Salomon hujusce modi rem postulasset.* Mam tego dowod co wzwyż pomienionego Jzáiaszá Proroká gdzie sám Bog mowił. *Restituam Judices tuos ut fuerunt prius, & consiliorios tuos sicut antiquitus, & post hac vocaberis Civitas justi Urbs fidelis*; iákoby daiąc znáć że Sędziá y sąd iest wszędy naypotrzebnieyszy, że funkcya Sędziow y Jurysdykcyá insze funkcye, y godności zacnością swoią przechodzi. Gelazyusz Papież do Anastazyuszá Cesarzá pisząc w tym sensie tę słowá położył; *Duo sunt Imperator Auguste quibûs principaliter hic mudus regitur, Authoritas Sacra Pontificum & Regalis potestas*, á ponieważ tá *Regalis potestas* władzá Krolewska insze honory y godnością swoią żacnością gasi, á táż władzá Krolewska *in judicando* iest Sędziom

dziom

dziom udzieloná, y ſubdelegowaná, toć iá nie zbłądziłem, gdym záłożył tę propozycyą że Sędziow Jurysdykcyá, y władzá wſzyſtkie inſze godnośći ná świecie celuie, y przechodzi; á nie tylko u świata ále y przed Bogiem maią ſwoią eſtymacyą Sędziowie według wokácyi ſwoiey ſię zachowuiący, gdy Jch ták chwáli, y Kánonizuie Dáwid S, Pſal: 105. *Beati qui cuſtodiunt judicium, & faciunt juſtitiam in omni tempore.* Pytá ſię tenże Pſalmiſta, y pilno inweſtyguie kto też mieſzkáć y rezydowáć w Niebie będzie Pſal: 14. *Domine quis habitabit in Tabernaculo tuo, aut quis requieſcet in Monte ſancto tuo,* áż ſám odpowiadá w tymże Pſalmie ſwoim *qui ingreditur ſine macula & operatur juſtitiam.* O Swięta ſpráwiedliwośći z mieſzána z miłoſierdziem y politowániem nád nędzą ſierot ubogich iáki maſz dank u Bogá gdy ią Duch S. pilno każdemu Sędziemu zalecá *Eccle: 4. In judicando eſto pupillis miſericors ut pater, & pro Viro Matri illorum, & eris tu velut filius altiſſimi obediens, & miſerebitur tui magis quam mater.*

Ták to ieſt godná ták przeżacná fun-

kcyá

kcyá Sędziow, ták wáżná y poważná Jch ſpráwiedliwość, że oniey mowi Dáwid S Pſal: 84. *veritas de terra orta eſt, & juſtitia de Cælo proſpexit.* Náwet y ná oſtatni Trybunał Boſki ſpráwiedliwość przodkowáć y torowáć będzie drogę Naywyżſzemu Sędziemu Chryſtuſowi Pánu *Juſtitia ante eum ambulabit & ponet in via greſſus ſuos.* Przeciwnym záś ſpoſobem grozi Doktor národow nieſpráwiedliwie Sądzącym gdy ták mowi *Rom:* 1. *Revelatur ira Dei de Cælo ſuper omnem impietatem, & injuſtitiam eorum qui veritatem Dei in injuſtitia detinent.* Gotowy gniew Boſki z Niebá ná wſzelką nie zbożność y nieſpráwiedliwość tych Ludzi ktorzy prawdę Bożą w nieſpráwiedliwosci zatrzymuią, á ktorzyż to ſą ktorzy práwdę Boſką nieſpráwiedliwie hamuią y wiążą, o to ci ktorzy idąc álbo zá fáworámi, álbo zá reſpektem y daninámi iáſne ſpráwy w dylacyą puſzczaią, dekreta zatrzymuią, á náwet y do ſiebie nieprzypuſzczą ſpráwy niewyſłuchaią, ieźli pierwey czego znácznego w rękę niewłozyſz, 4. *Reg:* 23. *C.* Swiádczy piſmo S. iż przy Jerozolimſkim Ko-

ściele

ciele gdy był od pogáńſtwá ſprofánowany, było iedno mieyſce Tophet názwane ná ktorym ſtáł pogáńſki bożek rzeczony twierdzą, *Interpretes* z ſtárſzych Rábinow, że ten bożek miał u paſa ſiedm kálitek, do ktorych Miniſtrowie pogáńſcy ſkładáli prowenciki y obwencye ſwoie, náprzykład nioſł kto ná Ofiárę dwie álbo trzy Synogarlice, uchwyciwſzy ią miniſter zá ręke, przymuſzał koniecznie, y mowił, włoż tu iednę do tey káletki, nioſł miárę mąki, zaráz uiąwſzy go Miniſter, duſznie rozkazowáł w ſyp tu połowę do tey kálitki, nioſł kto pieniądze, opadłſzy go miniſter, wrzuć pierwey do tey kálitki, owo zgołą ták uprzykrzeni Ludziom byli, że trudno kto miał przyſtąpić do Ołtarzá, ieźli w przod do onych kálitek czego niewłożył. A máłoż ſię znayduie Jurydykow y Pánow, u ktorych trudny przyſtemp o ſpráwiedliwość, proſi nie ieden audyencyi, podaie ſuplikę, proponuie krzywdę, nie przyimuią, nieprzypuſzczaią, ſpráwiedliwości nieuczynią, áż pierwey co do rąk álbo do kaletki włoży. To ci *veritatem Dei deſtinent in iniuſtitia* ſprá-

wiedli-

wiedliwość Świętą, y práwdę Bożą nieſłuſznie hámuią y zátrzymuią, iuż muſi práwdá ſkwierczeć, ſpráwiedliwość ſzwánkowáć, wgłos otym mądry Eklezyáſtyk nápominá *Eccle. 20. C. Xerua & dona excæcant oculos judicum, & quaſi mutus in ore avertit correptiones eorum.* Dáry, y upominki záślepiáią oczy Sędziom á iáko niemy wuściech záwciągá károniá ich: á Janſenius czytá, *quaſi frænum in ore* upominki, y podárunki kłádą Jurysdykom, y Sędziom muſztuk ná gębę, bo iáko munſztukiem ná wiedzieſz koniá ná ktorą chceſz ſtrone, ták y Sędziow Juryſtow regalizowániem ná co kto zechce przywieść potráfi. Doznali tego Poſłowie Milezyánow ná ſławnym Orátorze Ateńſkim Demoſteneſie przyiecháli do Aten od Rzeczy-Poſpolitey proſząc o ſukurs przeciwko nieprzyiaźney ſobie partyi, gdy otym w Senacie Conſilium było, Demoſtenes potężnie odrádzał, odłożoną ná dzień drugi, á tym czaſem ſzli Poſłowie do Demoſteneſa wieczorem, poſmárowali rękę złotem y monetą expoſtuluiąc, áby im nieprzeſzkadzáł, názaiutrz konſultuią ie-

ią ieżli dáć ſukurs álbo nie, przyidzie turnus y koley ná Demoſteneſa kázą mu dać ſentencyą ſwoię, áż on maiąć obwinioną ſzyię báwełnicą pokázuie tylko ręką że mu w nocy przypádłá ánginá, że katár ciężſzki pádł ná pierſi że mowić niemoże, czego poſtrzegłſzy ieden z Poſpulſtwá záwołá *non eſt angina*, *ſed argentargina* nie katár to nie ále ſrebrny kántár ſzyię związał, y ſpętał ięzyk, czemuż to ten *veritatem Dei detinet in injuſtitia*, práwdę zátrzymuie á ni iey chce kiedy potrzebá głoſić, bo má upominkámi ſzyię związáną y ięzyk ſpętány. Pięknie o tym *Petrus Damianus* mowi *Lib. 7. Epiſt: 13.* wziąwſzy upominki, ieżlibyśmy przeciw temu kory dał chcieli co mowić álbo poſtąpić w net w uściech náſzych ſłowá mięknieią oſtrość ſię mowy ztempiá ięzyk nie iákim wſtydu ſromem zaplátá widząc álbowiem ſerce o wziętym upominku oſłabiá Sądowego zdániá potęgę zráżá, wymowy wolność y ſwobodę ták iż práwdá y ſpráwiedliwość zoſtaie w uſtách iákoby w iakim więzieniu ſpętaná. O! ſpráwiedliwośći S. gdyby uwáżáno coś ty ieſt iákoś oczom Boſkim miłá ináczyby cie ſzanowáno. Wielką

 rzecz

rzecz powiem Sędźiom, y tym wſzyſtkim ktorym práwdę nálezy mowić, wielce pocieſzną gdyby Sędziá ná śmiertelney pościeli leżąc nie mogł przyść do tego żeby przyiął Nayświęt: SAKRAMENT, á uczyniłby pod ten czás iákie dzieło ſpráwiedliwości, álbo rzekł komu práwdę, tedy oná ſpráwiedliwość y práwdá ztáne łáby mu zá Przenayświętſzy SAKRAMENT. Dowodzę tego ták piſmem Bozym, *Numerorum* 31. *Cap.* Kiedy Moyżeſz Sędźiá, y Wodz Ludu Jzráelſkiego dopędzał terminu życiá ſwego, áby go Pán Bog ná śmierć iáko naylepiey przyſpoſobił rożkázał mu przed śmiercią uczynić ſpráwiedliwość y pomſtę nád Madyánitámi. *Ulciſcere prius filios Jſrael de Madianitis & ſic colligeris ad populum tuum.* Moyżeſzu iuż niedługo będzie koniec życiá twoiego, pierwey iednák pomścii ſię krzywdy Synow Jzráelſkich nád Mádyánitámi, á potym pożegnáſz Lud twoy, á nie mogł że tey pomſty uczynić Jozue, ktory náſpoł rządził Ludem Páńſkim niechay by ſię Moyżeſz w pokoiu gotował ná Smierć á tę woynę zlecił inſzemu, boż to do rzeczy człowie-

kowi

kowi w krotce umrzeć máiącemu o wóynie myślić? Bárdzo do rzeczy Moyżeſz człowiek był Swięty dlá wyſokich cnot ſwoich godzień áby był umárł przyiąwſzy Nayśw: SAKRAMENT, ále iż go ieſzcze ná ten Czas niebyło, ná to mieyſceobrál Bog ſpráwiedliwość kázáł ią Moyżeſzowi przed śmiercią uczynić, áby go iáko *viaticum* iedno promiáſto Komunii Swiętey ná on świát prowádziłá. Mądrze to uwázył *Procopius Gazæus* ktory ták mowi: *tanquam magnum aliquod opus ante obitum gerere, & ceu viaticum ad vitæ exitum comparare ſvadet.* Rádzi Pan BOG Moyżeſzowi ſpráwiedliwość przed śmiercią iáko rzecz iednę wielką, káże ſię mu nią náźeyście z tego Swiátá iáko prowiantem iednym opátrzyć, ukázuiąc iż człowiek nie może ſię lepiey ná Smierć przygotowáć, iáko Komunią Nayświętſzą, álbo ſpráwiedliwością komu nie przyidzie do Przenáyświętſzego SAKRAMENTU, ſpráwiedliwość y práwdá uchodzi zá Kommunią zá wiatyk. Y ſam Chryſtus JEZ: podługich y krwáwych prácach ſwoich z práwdą y ſpráwiedliwością do Niebá w ſtępowáł gdy ná O-

ſtátniey walecie ſurowo y oſtro do kocháſnych Uczniow ſwoich mowił. *Exprobravit incredulitatem eorum, & duritiam cordis, quia ijs qui viderant Eum reſurrexiſſe, non crediderunt,* y iák to powiedział Jm; *poſtquam locutus eſt eis aſſumptus eſt in Cælum & ſedet à dextris Dei* mowi S. Márek: Coż tu rzeką nà to owi Jurydykowie ktorzy ſpráwiedliwość w długich y niepotrzebnych Proceſſách zátrzymuią, złość exceſſow niekárzą jáſną práwdę rożnemi fortelámi pſuią y zátrudniaią. Nie trzymám iá tego áby tá *Criſis* miałá przypádáć ná Prześwietny Sąd teráżnieyſzy nowo erygowány, bo iáko Adam pierwſzy Rodzić był w ſtánie niewinnośći od Bogá ſtworzony ták Jáśnie Wielmożny Adam Syn Jego Sędziá teráznieyſzy będzie ſię ſtárał z Wielmożnemi Kollegámi w ſpoł Sędziami ſwoiemi *hoc in ſtatu* Swiętą ſpráwiedliwość, konſerwowáć, iáko zá Xiążęciem Apoſtolſkim Piotrem Swiętym Chryſtus do Oycá Wſzechmocnego prożbę wnoſił, ták rozumiem, że y zatym ſądem Prześwietne Xięſtwá przez ták długi przeciąg czáſu do Bogá perorowáły. *Ego rogavi pro*

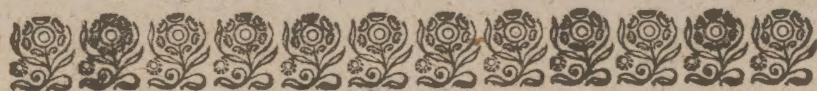
te Pe-

te Petre ut non deficiat fides tua. Winſzuię ci tey funkcyi ták godney przeświętny Sądzie, y Párlamencie Ziemſki Zátorſki, y życzę z Tertuliánem, *Virgo ſit juſtitia Veſtra non adulteret in Odijs, non laſciviat in vindictis, non fornicetur in impetibus. Virgo ſit non anus quæ ſeneſcat tempore.* Trzymám to że ſię ták záwſze ſpráwowáć będzieſz, áby ci nikt oká niemiał czym y nieśmiáł zápłuſnąć. *Providentes bona non ſolùm coram Deo, ſed etiam coram hominibus, Roman: 12.* Ták bowiem rádzi y Eklezyaſtyk Páńſki *Eccle. 41. curam habe de bono nomine, hoc enim magis permanebit Tibi, quam mille theſauri prætioſi.* Ták niegdyś *1. Reg. 25. Cap.* Sędziow ſwoich od Woyſká wyſádzonych przed Dáwidem Hetmánem, nie mogło ſię wychwálić Poſpolſtwo. *Homines iſti boni ſatis fuerunt nobis & non moleſti, nec quidquam aliquando perijt omni tempore, quô fecimus converſati cum eis, Pro muro fuerunt nobis tam in nocte quàm in die omnibûs diebûs.* Tego ſię ſpodziwám po tobie Przeświętny Parlámencie, że ták czynić będzieſz boś ſobie dzień Inſtallácyi obrał, nie inſzy tylko piątkowy kiedy Chry-

ſtus

ſtus zá złośći cáłego Swiatá ſpráwiedliwo-
śći Boſkiey zádoſyć uczynił, ábyś pokázał
że chceſz do zgonu *pro Juſtitia certare*, o-
bráłeś ſobie Mieſiąc Wrześniowy kiedy ſię
wſzyſtkie rzeczy doſtáwáią y dochodzą, á-
byś dáł znáć że wſzyſtko adamuſſim co
ſłońce w wági znák wchodzi, ábyś oznay-
mił że *in æqua lance* to ieſt *inæquilibrio* bez
ákceptácyi Oſob, Możnego y żebráká ſą-
dzić będzieſz. A ponieważ *ſine Dei Numi-
ne nihil eſt in homine*, do ciebie z Upádnie-
niem moim iáko naygłębſzym *Conſolator O-
ptime* Duchu Przenayświętſzy rekurs czynię
ſuplikuiąc pokornie ábyś Ty ktoryś w dzień
Swiąteczny ná Swięt: Apoſtołow w ięzyku
ogniſtym zſtąpiłeś, y onych rozlicznemi
dárámi Boſkiemi nápełniłeś y umbry grze-
chowe rozpędził y Oświecił Oświeć że pro-
ſzę teráz nowo maiące ſię zaczynáć Sądy
Ziemſkie Łáſką Twoią zapál do miłośći Bo-
ſkiey Jáśnie Wielmożnych Sędziow y cáłe
Godne Audytoryum, nápełnii Jch Dárámi
Twoiemi náucz *Scientiam Sanctorum*, zá-
grzey dopełnieniá Mandátow Boſkich zá-
chowáć cnoty Swięte, wykorzeń chwáſty
złych

złych nałogow, uſkrom paſſie y námiętnoſci, áby gdy przyidzie ten ktory o ſobie powiedział *cum accepero tempus ego juſtitias judicabo.* Tego Przeświętnego Sądu Dekretá y Edyktá pod notę y cenzurę niepodpádały gniewu Boſkiego, y áby ſię O tych Przeświętnych Xięſtwách *inviolabiliter* záwſze mogło mowić: *Poſt hac vocaberis Civitas Juſti Urbs fidelis. Amen.*

IMPRIMATUR.

M. KAZIMIERZ STĘPLOWSKI, S. Teologii Doktor y Profeſſor, Xiąg *w Dyecezyi Krákowſkiey Cenſor.*

mpp.

